

Higher Gaelic (Learners) - Listening - Moving

Cailean talks about moving house for the first time.

Bidh daoine ag ràdh gu bheil gluasad gu dachaigh ùr am measg nan rudan as motha a chuireas uallach ort nad bheatha. Cha dhòchuimhnich mi gu bràth a' chiad turas a ghluais mo theaghlach gu taigh ùr. Ghluais sinn bho Inbhir Nis gu Dùn Èideann agus cha robh mi ach aon-deug. Abair thusa gur e àm mì-thlachd mhor, trang a bh' ann. Bha e làn uallaich dhan teaghlach air fad, ach 's dòcha gu h-àraid dhòmhsa leis gur mi an neach as òige san teaghlach.

Chan eil mo theaghlach cus ro bheairteach agus cha robh sinn airson fortan a phàigheadh do chompanaidh an stuth againn a ghluasad. Chuir sinn romhainn gun dèanadh sinn fhèin e. Bha caraid aig m' athair aig an robh làraidh mhòr agus bha esan deònach ar cuideachadh saor an-asgaidh. Cuideachd, chuir m' athair brath gu a bhràthair agus a charaidean airson dèanamh cinnteach gum biodh iad mun cuairt airson a chuideachadh air an latha a bha sinn a' gluasad. Gu fortanach, dh'aontaich iad uile!

Mar a thuigear tu, tha mòran obrach an cois a bhith a' gluasad taighe. Feumaidh tu do bheatha air fad a chur ann am bogsaichean. Tha agad ris a h-uile sìon a thogail, chan urrainn dhut aon rud a dhòchuimhneachadh. Feumaidh tu dèanamh cinnteach gu bheil bogsaichean làidir agad; gu bheil a h-uile sìon anns a' bhogsa cheart, brògan dhan bhogsa sin, aodach dhan bhogsa seo. Feumaidh tu dèanamh cinnteach cuideachd gu bheil e sgrìobhte air a' bhogsa dè dìreach a tha na bhroinn – “stuth cidsin”, “leabhraichean” agus mar sin air adhart.

B' e an rud a bu duilghe mun a' ghluasad taighe againne, gun robh sinn a' gluasad bho thaigh mòr gu *flat* beag, bìodach. An àite taigh le còig seòmraichean-cadail, trì rumannan-nighe, agus gàrradh mòr le seada agus garaids, bha *flat* againn anns nach robh ach trì seòmraichean-cadail agus aon rùm-nighe!

Mar sin, bha agam ri tòrr dhen stuth agam a chaitheamh a-mach. Mura robh cruaidh fheum air, bha e a' dol dhan bhiona. Mus do thòisich sinn ri ar stuth a ghluasad, bha e a' còrdadh rium a bhith a' sgioblachadh, a' glanadh, agus a' cur rudan ann an òrdugh. Bha e sònraichte math cothrom fhaighinn seann stuth a chaitheamh a-mach chun na sitig.

Ach, às dèidh na h-ùpraid a bh' againn a' gluasad taighe, gu dearbh, chan eil mi ag iarraidh a bhith a' cur seachad m' ùine a' cur rudan ann an òrdugh tuilleadh! Fhuair mi cus dheth thar nan làithean sin!

Bha an latha fhèin neònach. Nochd m' athair 's e a' dràibheadh làraidh mhòr. Lìon esan, m' uncail agus mo bhràthair cùl na làraidh le gach pìos àirneis a bh' againn. Thog mo mhàthair agus a caraidean a-mach cuid dhe na bogsaichean. Feumaidh mi fhèin aideachadh nach do rinn mi mòran - cha robh mi ach nam sheasamh a' coimhead air càch 's iad a' call an lùths a' togail rudan trom. Bha e neònach an taigh fhaicinn falamh. Gun àirneis, gun dhealbhan air na ballachan. Bha fiù 's na cùirtearan air falbh. Bha e mar gun robh mi ann am brúadar.

Cha robh mi idir ag iarraidh gluasad a Dhùn Èideann. Bha an sgoil agam, mo charaidean, mo sgioba ball-coise agus mo bheatha air fad ann an Inbhir Nis. Ach, air an latha foghair sin, rinn sinn uile ar slighe sìos an A9 gu ruige ar dachaigh ùr. Cha dhìochuimhnich mi gu bràth mar a bha mi a' coimhead a-mach uinneag-chùil a' chàir air an taigh againn - na sheasamh an sin, mar gun robh e air a thrèigsinn, agus e a' sìor fhàs beag mar a b' fhaide air falbh a bha sinn a' dol.